

sik Lov til at benytte Vandbygningssingeniør Mendorf til at udarbejde Planen til Broen, men det er en Selvfølge, at Staten ikke kan have nogen som helst Forpligtelse med Hensyn til disse Planers Godhed. Det vilde sandelig føre for vidt, om dette skulde være Tilfældet; og navnlig vilde dette lede til, at Indenrigsministeriet maatte udstede et bestemt Forbud imod, at de under Vandbygningssdirektoratet ansatte Ingeniører gav sig af med at arbejde for private eller Kommuner eller overhovedet ydede nogen som helst Støtte til andre Arbejder end Statens egne. Jeg vil meget anmode det ærede Medlem om at opgive denne Stilling, thi hvis Selskabet fastholder denne, kan jeg ikke gå med til at yde det nogen som helst Understøttelse. Dertil kommer, at det ikke er rigtigt, naar man siger, at der er begaaet en Fejl ved Udarbejdelsen af denne Plan. Der blev bygget en Dæmning, men mellem Dæmningen og selve Brohovedet blev der ladet en større Sluse aaben, som skulde kunne tage Sandvandringer, og efter de Forhold, som den Gang forelaa, var der Grund til at antage, at dette Foretagende var rigtigt projekteret. Imidlertid har det vist sig senere, at hele Ryststrækningen, hvorpaa Broanlægget findes, er under Fremrykning, saaledes at Sandet lægger sig langs Rysten i større Omfang, og der er ikke Tvivl om, at selv om man havde haft en Dæmning, bygget paa Væle, vilde der være flet en Tilstanding paa lignende Maade som Tilfældet nu er. Det, som egentlig er Stavanken der oppe, er, at Brohovedet omkring sig selv har skabt en Tilstanding, som forhindrer en hensigtsmæssig Brug af Broen. Om der kan lempes derpaa ved Opnudring af Sandet, er et Spørgsmaal, som skal blive undersøgt. Selskabet har, saa vidt jeg ved, i 1884 foretaget en saadan Opnudring; men det hjalp kun for et Par Aar, og saa har man senere opgivet at gøre noget. Jeg tror i det hele taget ikke, at Selskabet har foretaget saa overordentlig meget for egen Regning, uden netop at supplere det Laan, som Staten har givet til Broens Anlæg. Jeg skal imidlertid faa denne Sag nærmere undersøgt. Mine Udtalelser her gaa ikke ud paa, at jeg ikke skulde kunne stille mig velvilligt over for Selskabet, men kun ikke paa det Grundlag, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds omtalte, nemlig, at Staten skulde have nogen som helst Pligt til at yde sin Hjælp. Denne Anskuelse kan jeg nemlig aldeles ikke gaa med til.

Ordføreren (Bust): Da Klokken kun mangler nogle faa Minutter i 5, skal jeg ikke

opholde det høje Ting længe; men jeg maa dog gøre nogle ganske korte Bemærkninger til den højtærede Minister. Med Hensyn til Andragendet fra Jernbanearbejderne og ligeledes det om Telefonerne, saa vel som nu det sidst omtalte, kan jeg for saa vidt takke den ærede Minister for hans Udtalelser. Jeg tror at turde sige, hvad der maaste ikke kan have særlig Interesse for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen), at ved et Møde af de paagældende Funktionærer, som jeg i Sommer overværede, var noget af det, der laa dem meget paa Sinde, at saa noget gjort for Pensionsforholdene, og nu hørte jeg, at det ærede Medlem oplyste, at der ved den nye Revision af Organisationsloven netop vil blive taget Hensyn til deres Pensionsforhold. Jeg antager derfor, at disse Arbejdere for en væsentlig Del ville blive godt fornøjede; thi det, der navnlig laa dem paa Sinde, var som sagt deres Pensionsforhold; derfor var det, at de forlangte at komme op paa Maanedsløn. Hvorledes det nu indrettes, saa vi at se, naar Forslaget kommer ned i Folketinget. Med Hensyn til disse Andragender kan jeg altsaa takke den ærede Minister. Han udtalte jo ogsaa om Broen, at han vilde lade Forholdene undersøge, og saa maa man jo haabe at det ærede Medlem for Søby (Kr. Jensen) faar Fornøjelse af denne Undersøgelse, og at der til Slutningen maa fremkomme et Resultat, som han vil være glad ved. I alt Fald er Havnesager noget, der altid har et villigt Øre i Finansudvalget; det kan jeg forfikre det ærede Medlem om. — Men saa er der disse Holdepladser. Jeg vil takke de ærede Medlemmer i Salen, som have taget Ordet og derved støttet den Anbefaling, jeg har tilladt mig at give Sagen. Men jeg tror fremdeles, at den ærede Minister noget misforstaar os Landborepræsentanter. Jeg tror at turde sige, at vi kunne ikke paa dette Punkt faa Fred for vore Vælgere, og jeg mener heller ikke, de bør give os Fred, og derfor vil den ærede Minister næppe heller faa Fred, før han indrommer en Ting, og det er, at naar vi have et Billetsalgsted, som har en Trafik af væsentlig Betydning, maa vi ogsaa have et Skiftestor der. Vi have altid været villige og skulle ogsaa fremdeles være villige til at støtte den højtærede Minister, naar der kommer Forlangende om f. Eks. Udvidelse af en Holdeplads til Station, fordi det forrykker hele Røreplanen, fordi det er noget helt andet, men dette, at vi forlange Skiftestor ved de paagældende Billetsalgsteder eller Holdepladser, det er et saa rimeligt Forlangende paa de fleste Steder, at vi ikke saa